

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kik nem politizálnak.

Pécs, 1901. február 8.

A kolozsvári ipartestület fölkérte az országos iparegyesületet, hogy keresse meg az összes hazai törvényhatóságokat és egyéb testületeket az önálló vámterület érdekében a fővároséhoz hasonló határozat hozatalára. Nincsen józanul gondolkozó ember széles e hazában, aki be ne látná, hogy az önálló vámterület legbiztosabb előmozdítója lenne a magyar ipar felvirágoztatásának s így a vámközösség megszüntetése első sorban Magyarország iparos osztályának a vitális érdeke. Beismerek ezt még a legdühösebb agráriusok is és csupán azért ellenzik az önálló vámterület berendezését, mert ez szerintük veszélyeztetné mezőgazdasági érdekeinket, a melyek földmivelő országunkban nagyobb figyelembe vételt igényelhetnek, mint az ipari érdekek, a melyek a vámelkülönzéssel kétségtelenül csak nyerhetnek.

Igy állván a dolog, nemcsak senki rossz néven nem vette, sőt egészen természetesnek találta, hogy iparos köreink sorra állást foglalnak az önálló vámterület mellett, hisz rájuk nézve ez létkérdés; legkevésbé várhatta tehát akárki is, hogy a hazai iparosvilágnak elsőrangú képviselőtestülete meg ne ragadjon minden alkalmat ennek a legfőbb iparos érdekeknek a megvalósítására, annak, ne csak a maga kö-

rében szerezzen hlveket, hiszen már a saját anyagi érdeke parancsolja minden iparosnak, hogy a vámelkülönzés mellett foglaljon állást, de lelkes szószólója legyen ez eszmének az ország minden tényezőjénél, a társadalom minden osztályánál, kifejtve előttük, hogy bár a külön vámterület első sorban és főképen az iparos osztály érdekében áll, az azért semmiképpen sem veszélyezteti az ország más gazdasági tényezőinek az érdekét sem.

Nem várhatta tehát senki az országos iparegyesülettől, mint kiválóképen ipari érdekeket ápolni hivatott testülettől, hogy örömmel meg ne ragadja az alkalmat a nemzet minden rétegében egyre népszerűbbé váló vámelkülönzés eszméjének minél szélesebb körben való propagálására, mert hisz ezt parancsolja hivatásszerű kötelessége, a melyet ha nem teljesít, nemcsak létjogosultsága nincsen, de egyenesen karára szolgál az ügynek, a melynek hűségese képviselete a zászlójára van írva.

És mégis megtörtént, hogy az országos iparegyesület végrehajtó bizottsága szerdán tartott ülésében a kolozsvári ipartestület kérelmét egyszerűen félretette s elhatározta, hogy az önálló vámterület érdekében az ujját sem mozditja, mert — *nem akar politikával foglalkozni.* Milyen semmitmondó, nevetséges, hozzá még hazug ürügy is! Hát mi a célja és feladata az országos iparegyesületnek? Nem köteles-

sege-e előmozdítani a magyar ipari érdekeket, buzdítva és irányt adva egyfelől iparosainknak a haladás, tökélyesedés és boldogulás útján, kijelölve másrészt az eszközöket és módokat, a melyekkel az államkormányzat az ipari tökélyesedés, fejlődés és boldogulás útjában álló akadályokat elháríthatja? Ez a feladat kötelességévé teszi az iparegyesületnek a közgazdasági politikával való foglalkozást; mert hisz minden nemzetgazdasági tényező általános érdekeire befolyást gyakorló kérdés megoldása, rendezése s az erre vonatkozó kormányzati intézkedések kieszközlése a nemzetgazdasági politika körébe tartozik. S ha alkotmányos elv, hogy a nemzet minden tényezőjének befolyást kell engedni az őt közvetlenül érdeklő ügyek intézésébe, hogyan lehet azt állítani, hogy egy oly hatalmas nemzetgazdasági tényezőnek, a milyen egy nemzet iparos osztálya, nem szabad és nem illik beleszólnia az őt oly közölről érdeklő vám- és kereskedelmi politika kérdéseibe?

Lehetetlen tehát, hogy az országos iparegyesület végrehajtó bizottsága az ilyen gazdasági politikát értette akkor, mikor azt jelentette ki, hogy nem akar politikával foglalkozni. Hogy milyen politika az, melyet ügykörülből száműzni kívánt, azt könnyen felföldözhetjük, ha figyelembe vesszük, hogy azon az ülésen *Mattekovics* Sándor v. b. t. tanácsos volt az elnök,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Margit.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Landgraf József.

A lenyugvó nap utolsó sugarai gyengén szüremlenek át a kis templom ablakának vastag üvegtábláin. A merre a sugarak esnek, a színes üvegtől mindmegannyi keskeny színes sáv támad.

Milliárdnyi apró porszem rezeg a nap sugarában.

A színes sáv ép oda esik szűz Mária oltárára. Végigcsókolja a szent Szűz labait, ép a mint a kigyó fejét szétnyomja s aztán a mint a nap aláhanyatlík, a sugár is mind gyengébbé és keskenyebbé válik s lassan, lassan szerte foszlik.

A templomban sötétebb lesz. Csak a főoltár felől világít kísértetiesen, gyenge fényvel az örökmécs.

Mély halotti csend!

Csak halk suttogás hallik a Szent Szűz oltára felől. Egy ifju nő imadkozik. Kezében rózsafüzér, azt morzsolgatja. Szemei oda tapadnak a Szűz jószágos, biztató arcára. Hozzá fohászkozik.

Előbb még a napsugár őt is bevilágította. mintegy glóriát övezve körülötte.

Oly mély, szívből jövő keserves, fájdalmas sóhajok szállnak el finom metszetű, pici ajkáról.

Arca sápadt, beesett. A hosszú kinok, gyötrelmek megviselték a gyenge nőt. Szemei mélyen benn fekszenek s nagy, vastag kék karikák veszik körül. Régóta szenved már. Végig járta a szenvedések kálváriáját.

Hirtelen felkel, ruháját rendbe hozza s távozni készül. Nem bír még megválni, még egyszer térdre esik és itt-ott előtörő hangosabb könyörgő imába kezd, úgy a hogy az szívből fakad.

— . . . Könyörögj értem . . . esdj Isteni fiadnál, hogy hallgassa meg imámat . . . ő, ki végtelenül jó, kegyes, a megtérő bűnösök iránt irgalmas . . . hadd szálljon könyörgésem szármolyához . . . s aztán imája újból fuldoklásba vesz el.

Majd könyveit letörli, még egy esdő pilantást vet a Szűzre s elsiet. Ugy tűnik fel a szegény nőnek, mintha a szobor helyéről elmozdulna, utána jönne és kezét áldólag reá terjesztené.

Sietve hagyja el a templomot. Ugyszólván végig szalad a hosszú, néptelen utcákon, míg végre a külvárosba ér. Nem néz semerre sem, csak egy gondolat gyöttri, mit csinálhat az a picike? Nehéz beteg. Ott fekszik a kis ágyban, a láz úgy gyöttri. Vajjon még meddig bírja ki? Az a csunya betegség nem-e ragadja el? . . . Nem, nem ragadhatja el, hiszen úgy szereti őt. Ő az egyetlen ezen a világon! Ha elviszik röpke szárnyakon az

angyalok, ő is utána hal. Miért éljen, nincs senkije?! Igen már nincs senkije . . . de volt! Csak gyötrelmem, bánat és szegény vár reá e sivár földön.

Hirtelen felszalad a rozoga falépcsőkön a kis padlászobába. Kimerülten odarogy a kis ágy elé és a beteg forró homlokát össze-vissza csókolja.

— Élész tehát még te kis angyalom! Te bálványom! Nem is hagyhatod el édes anyádat, ki téged úgy, de úgy szeret. — Hová is mennél és te itt hagynál engemet? Itt édes anyádat? Szegény gyermek mondd, mikor gyógyulsz meg? Ha a napsugár melegebben süt és a réteken már virág lesz? Szép illatozó virág! Te elszaladsz majd megint a többivel a rétre, a zöld erdőbe, hallgatni a pacsirta dalát, az erdőn felbugó vadgalambot . . . Édes anyádnak hozol majd bokrétában erdei virágot, ugy-e hozol majd? Vagy mellettem maradsz? Igen, nem hagysz el engem!

És itt a szegény, reménykedő, a gyermekéért rajongó anya reá borul a kicsire, karjai közé ragadja, összecsókolja annak forró arcát. Nem marad hely azon érintetlenül az anyai csóktól.

Az a pici teremtes karjai között megszólal:

— Anyám, édes anyám, kis angyalokat láttam. Értem jöttek. Szárnyaikkal által fogtak és emeltek fel, fel a menyekbe . . .

Majd a lázbeteg élénk képzelődésével és türelmetlenségével beszél arról, a miket ott

de azt is könnyen kitalálhatjuk, hogy a mikor azt a politikát száműző határozatot hozták, éppen ők voltak azok, a kik nem oda való politikát keverték a dologba.

Shokása már az a mi kormánypartii politikusainknak, hogy a mikor az önálló vagy közös vámtérületről van szó, mindig óva intenek attól, nehogy valaki általános politikai szempontokat, főleg pedig közjogi politikát keverjen a kérdésbe, mert ezt tisztán gazdasági szempontokból kell eldönteni. Mikor aztán kifogynak a gazdasági okokból s bebizonyul, hogy éppen az ország általános gazdasági érdekei javallják a gazdasági különválást, akkor ők azok, a kik előhozakodnak az általános politikai szempontokkal s körömszakadtig kardoskodnak a mellett, hogy a közösséget a gazdasági téren is fönnt kell tartani, mert ezt követeli meg a dualizmus épsége, a birodalom egysége és nagyhatalmi állása.

Az országos iparegyesületben nem lehetett a neveltségesség veszélye nélkül azt mondani, hogy a vámközösség föntartását megkövetelik azok a gazdasági érdekek, a melyeknek képviselőit és előmozdítására az a testület hivatva van; azt meg nem merték vallani, hogy ők, mint az ipari érdekek szószólói a monarchia egysége és hatalmi állása, vagy a dualizmus megerősítése szempontjából ellenzik az ipari érdekek által követelt vámelkülönzést: hát egyszerűen azzal rázták le magukról a kötelességteljesítést, a mely a gazdasági önállóságnak gazdasági tekintetből való propagálása lett volna, hogy ők nem akarnak politikával foglalkozni.

Matlekovics Sándor v. b. t. t. ur büszke lehet arra az eredményre, hogy a magyar iparos világ elsőrangú képviselőtestületét a birodalmi nagypolitika jármába sikerült hajtania; de a magyar iparosok aligha fogják megköszönni országos egyesületüknek azt a szolgáléküségét, hogy a

politika száműzésének hitvány ürügye alatt nagy politikát űznek s ezzel fegyvert szolgáltatnak azok kezébe, akik holmi összbirodalmi hóbortnak, no meg az osztrák iparnak is a kedvéért, a magyar ipar legveszedelmesebb ellenségét továbbra is szabad garázdálkodásra kívánják följojositani ebben a gyarmatországbau.

A kereskedelmi és iparkamara közlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. febr. 8.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara Littke József kamarai elnök elnöklése alatt ma délután 3 órakor tartotta meg ez évben első rendes közlését a kamarai tagok élénk részvétele mellett. Az ülésen jelen volt Kindl József alelnök és huszonöt tag.

A kamarai iroda ügyforgalmi jelentésének s egyes kisebb jelentőségű ügyeknek dr. Záray Károly titkár előadása alapján történt tudomásul vétele után a közlés a 19 pontból álló napirend letárgyalásához fogott s mindenekelőtt élénk örömmel vette tudomásul a kereskedelemügyi miniszternek arról szóló leiratát, hogy Kindl József kamarai beltagnak a kereskedelmi osztály elnökévé, illetve a kamara alelnökévé a legutóbbi közlésen történt megválasztása a törvény értelmében szükséges kormányhatósági jóváhagyást megnyerte.

A napirend további során több igen fontos ügy került tárgyalás alá.

A kereskedelemügyi miniszter az állam, Budapest főváros és az ottani kereskedelmi és iparkamara hozzájárulásával Budapesten föllállított munkaközvetítő intézet által eddig elért sikeres működésén felbuzdulva, hasonló munkaközvetítő intézetek föllállítását tervezi a vidéken és többek között Pécsen is. Előbb azonban azt kérde a kamarától, vajjon kívánatos és szükséges-e a kamara székhelyén — a helyi viszonyok figyelembevételével — ily munkaközvetítő intézet föllállítása, mily módon volna ez eszközölhető, annak fenntartása mily költségeket igényelne s mily mérvű hozzájárulásra volna szükség az állam részéről? A közlés a kérdést beható tanácskozása tár-

gyává tette s arra az eredményre jutott, hogy a kamara székhelyén nem annyira a közvetítés, mint inkább a munka hiányzik. Pécsen kár volna a várost és a kamarát e címen megterhelni, mert a munkaközvetítés terén ugyanis igen dicséretes buzgalmat fejt ki az az organum, a mely erre a leghivatottabb, az ipartestület, a mely nemcsak közvetíti a munkásokat, hanem mintaszerű szállóval is rendelkezvén, a munka nélkül levő munkásoknak ideiglenes szállást is nyújt s a közvetítéssel sem szoritkozik egyedül Pécs városára, hanem a lehetőség szerint közvetíti a vidékre is. A gyári munkások közvetítéséről is van gondoskodva a munkások különböző szakegyesületei által s mindezek figyelembe vételével a közlés azt javasolja a miniszternek, hogy egy munkaközvetítő intézetnek Pécsen való föllállítása tervétől tekintsen el egyelőre, e helyett inkább részesítse némi segélyben az ipartestületnek ezt az intézményt, hogy az még megfelelőbben kibővíthető legyen.

A kereskedelemügyi miniszter leküldötte véleményezés végett a kamarához a kereskedelmi alkalmazottak szolgálati viszonyainak szabályozásáról alkotott törvényjavaslat előadói tervezetét. A közlésnek az a véleménye, hogy a kereskedelmi alkalmazottak szolgálati viszonyainak szabályozása egyrésztben a kereskedelmi törvénybe tartozó feladat, másik részében szociálpolitikai kérdés s éppen ezért a leghelyesebben úgy volna megoldható, ha a kereskedelmi törvénybe tartozó rész ott tárgyalatnék, a szociálpolitikai rész pedig a kereskedelmi törvény revíziója után szabályoztatnék megfelelő módon a Németországban már sikeresen életbeléptetett állami biztosítás mintájára. Nem tartja helyesnek a közlés, ha egyes törvényekbe tartozó egyes részek onnan kiszakítva kisebb törvények alakjában szabályoztatnak, mindazonáltal a törvényjavaslat egyes szakaszaihoz megjegyzéseit tudomására hozza a miniszternek azzal a kérelemmel, hogy ezek a megjegyzések a kereskedelmi törvény revíziója alkalmával vétessenek figyelembe.

A kereskedelemügyi miniszter felismervén a tanonc és segédmunka kiállítások kiváló jelentőségét, mint a melyek úgy a szakkörök, mint a nagy fogyasztó-közösség előtt tanulságosan mutatják be a jövő iparos nemzedék szakképzettségét s így az iparfejlesztés jövő

fenn látott az angyalok serege között. Majd tovább rebegi:

— Adj tejet innom. Oly éhes vagyok. Reggel óta mit sem ettem.

Az anya keblét borzasztó fájdalom dulja e szavakra. Hisz adna ő, de honnan? A boltban hitele kifogyott már. Pedig az orvos úgy mondta, tejet adjon inni neki.

Némán áll ott a szegény teremtés, a kintől, fájdalomtól szólni nem tud. Mit mondjon neki? Mivel vigasztalja? Mondja neki, »később«! De akkor honnan veszi? Aztán a mint karjai közt ismét elalszik, visszafekteté az ágyba, jól betakarja, a varrógépről a nagykendőt leveszi, magára borítja, a gyertyát eloltja és kifelé indul. A sötétben alig talál le a lépcsőn. Az utcán megáll, körülnéz, majd céltalanul megindul. Hogy hová, nem tudja! . . .

II.

A kávéházban az egyik asztal körül vig kompanyia ül együtt. Öten vannak s mind jól mulatnak. Az asztalon sorba állnak az üvegek. Szentmiklósi, somlai és pezsgős palackok vegyest.

Néhány az asztal alatt is hever. Törött, földhöz vágott pohár meg egész halomra hever a padlón. A pincérek már össze sem söpriki. Minden ürítés után amugyis oda vágják a poharakat.

Közel mellettük meg a cigány huzza. A primás, a Miska, egészen odaáll Várnay Tibor mellé s amugy a fülébe huzza a nótáját, azt a kesergőt, hogy a szive is csaknem megreped.

Ha azt az egyet huzza úgy elfacsarodik a szive.

Most hullott le az égájan az a fényes csillag,
Ott ragyogott, ott világított minden este nekem,
Elmerengtem oh be sokszor e kis esti fénynél,
Nem ragyog az soha többé fenn a magas égen . . .

Alászállott, aláhullott, messze esett tőlem,
Vele szállok, vele tesznek engem is a sirba.
Temetésre ki jön el majd, ki kísér ki engem,
Ki borul majd koporsómra keservesen sirva.

Szeméből könnyek törnek elő, leborul az asztalra s keservesen sir. Olyankor mindenki elhallgat, csak a cigány huzta még fájóbban, még kesergőbben.

Nem szólnak hozzá, hadd sirja ki magát, elég nagy a bánata.

De Tibor egyszerre felugrik, felkapja az asztalon álló telt poharat s a mennyezethez vágja fel, úgy hogy a pohár ezer, meg ezer szilánkra török szét.

— Hallgass cigány, mert megreped a szivem. Hagyd el ezt a nótát! Vigat, vigat nekem, így hadd mulassak s ne keseregjek. Szilaj, vad nótát huzz, hogy én is szilaj legyek. No mit bámultok, csak szabad vigadnom? Itt a pénzem. Van még . . . és erszényét az asztalra dobja.

— Ti is pajtások néztek, hogy egyszerre ily vig vagyok. Nahát vig vagyok, mert az akarok lenni. Busultam már eleget. Hogy miért voltam előbb oly szomorú, akarjátok tudni? Halljátok meg. — Másodéves jogász voltam. Akkor vigadtam lumpoltam sokat. Nem tagadom. De valaki, valaki . . . oh nevéit itt e

lump kompanyiában ki nem mondom. Szent, örökké szent előttem e név. Ki nem ejtem itt, bemocskolnám. Az az áldott kis teremtés leszoktatott a mulatásról. S a hogy a nóta mondja, csillag fénynél és holdvilágnál nála voltam. Csillag volt ő is. Vezérlő csillagom. Oly jó, oly nemes, oly szép volt. Szerettük egymást. Oda adtam egész lényemet neki. Megfogadtam, a mint elvégzem tanulmányaimat, eljövök érte és mi boldogok, végtelenül boldogok leszünk. Hittünk egymásnak. Vigasztalgtattuk egymást. Oly szépen, oly gyöngéden értett ahhoz. Én csak átöleltem azt a kis virágszálat és magamhoz szoritottam erősen, hévvel. Csókot nyomtam szüz ajkára, a mit még más, idegen férfi vad szenvedélylyel meg nem szentségtelenített. Hogy karjaim között maradt, bár ne engedtem volna ki, nem vesztettem volna el.

— Katonának kellett mennem. Ki, messze az osztrák tartományokba osztottak be. Szüleim megludták a viszonyt s mert büszke, nemesi gögjük nem engedhette, hogy én, mint nemes, egy szegény leányt vegyek el, kit pedig egész lényemmel, mindenemmel szerettem és szeretek most is, kieszközölték a felsőbb parancsnokságnál, hogy Galiciába helyeztek. Mi volt nekem e válasz? És mi volt ő neki? Nem tudom elmondani. Nem találok rá szavakat.

— A fondorlat azonban még nem volt elég. Megtudták, hogy levelezünk, újból áthelyeztettek. Ezután nem kaptam többé választ! Hogy mi volt nekem az az év, azt csak az tudhatja, a ki igazán szeret. Vizsga után

iránya tekintetében is utmutatást nyújtanak, másrészt emelven a tanoncok és segédek önérzetét, úgy őket, mint a tanítómestereket tovább haladásra serkentik s az iparos szak-képzettség hathatós tényezőként jelentkeznek, ezeket országosan kívánna szervezni és rendszerezíteni s az első ilyen kiállítást ez év folyamán Budapesten kívánna megtartani. Egyelőre arra kér a kamarától tájékoztatást, hogy a kamara területén levő ipartestületek és egyéb illetékes körök hogyan fogadnának ily kiállítást és számítható volna-e ezeknek lehető nagyarányú részvételére? A közlés ugyancsak elismeri az ily kiállítások nagy jelentőségét, azonban országos jellegű ilyen kiállításoktól eredményt nem vár, mert kizártnak tartja azt, hogy a vidéki segédek és tanoncok munkája a fővárosi tanoncok és segédek munkája mellett kellően érvényesülhetne, másrészt rendkívüli nehézségekbe ütköznek minden kiállító vidéki tanoncoknak és segédnek a fővárosba való felutaztatása, már pedig a kiállításnak csak úgy volna értelme és fejlesztő hatása, ha minden kiállító személyesen megláthatná a maga munkáját a többi kiállítóknak is a munkáját. Annyak az aggodalmárak is kifejezést ad a közlés, hogy ily kiállítás csak még jobban előmozdítaná a tanoncoknak és segédnek a fővárosba való törekvését, ez pedig semmi esetre sem volna kívánatos. Mirá mellett kérdést fog intézni a kamara a területén levő ipartestületekhez s véleményes jelentését ezeknek beérkező válasza után a miniszternek tudomására hozza.

A kereskedelemügyi miniszter felhívta a kamara figyelmét a budapesti keleti kereskedelmi akadémia nagy fontosságú működésére s arra kéri a kamarát, hogy terjesztene ki jóindulatát és figyelmét ezen fontos hivatással bíró intézetre és támogassa azt ösztöndíjak alapításával. A közlés sajnálattal konstatálja, hogy költségvetése ösztöndíj alapítvány elhelyezését ez idő szerint nem enged meg, de a miniszter kérelme elől azért elzárkózni nem kíván s kijelenti, hogy a mennyiben a kamara területéről jelentkezni fog alkalmas pályázó, aki a keleti kereskedelmi akadémia elvégzését tűzte ki célul, azt a költségvetésébe e címen évenként felveendő 300 koronás ösztöndíjjal törekvésében támogatni fogja. Az ösztöndíj felett való rendelkezés jogát azonban mindenkorra magának tartja fenn a közlés.

Megjegyzés nélkül tudomásul vette a köz-

lés a kereskedelemügyi miniszter urnak az állami hivatalok és intézetek nyomtatvány szükségletének a vidéki nyomdákra való beszerzése ügyében, a hazai ipar pártolása tárgyában küldött leiratait a temesvári cipő-gyár állami segélyezése ügyében a hazai ipartestületek előterjesztésére adott válaszát, továbbá a hazai iparnak a közös hadsereg és haditengerészet összes szükségleteiben való részvételére vonatkozó leiratát.

Tudomásul vette a közlés a kereskedelemügyi miniszternek az állami támogatás és kedvezmények iránt beadott kérvények véleményezésénél figyelembe veendő általános szempontok tárgyában adott utasítását és az állam által adományozott gépek üzemben tartásának ellenőrzéséről évenként teendő jelentések dolgában küldött leiratát, s a jövőben ezen leiratoknak megfelelőleg fog eljárni a kamara.

A kereskedelemügyi miniszter ur elrendelte, hogy a f. évi január hó 1-től kezdődő leg minden kamara a területén levő kereskedőkről és iparosokról, úgy a házalókról az iparhatóságoktól nyerendő adatok alapján ipari törskönyvet rendezzen be és vezessen. A közlés ezen nagyszabású munkálatra vonatkozó leiratnak tudomásul vétele mellett megbizta az elnökséget, hogy a leirat végrehajtása és a törskönyv berendezése iránt intézkedjék.

Somogyvármegye közigazgatási bizottsága azzal a kérelemmel fordult a kamarához, hogy Szigetvár nagyközség kövezet vám szedési jogának meghosszabbítása ügyében adjon véleményét. A község kövezetvám szedési joga 1904. évben jár le s a meghosszabbításra azért van szükség, mert a vámzatok fokozatos fejlesztése illetve gyökeres megjavítása oly költségeket igényel, a melyek a vámszedési jog lejártáig nem törleszthetők. A község kérése jogos, azért a közlés a vámszedési jognak újabb 5 évre való meghosszabbítását javasolja.

Ugyancsak Somogyvármegye közigazgatási bizottsága véleményét kér a kamarától Weisz Sándor vízvári lakosnak a Dráva folyón repülő kompon gyakorolt vámszedési jogának meghosszabbítása, illetve újból leendő engedélyezése ügyében. A közlés a vámszedési jog meghosszabbítását, illetve újból való engedélyezését javasolja, minadazonáltal kívánatosnak tartja, hogy a forgalom ellenőriztessék, a tarifa tételei, valamint az engedélyezési okiratnak a közönséget érdeklő pontjai a révnél feltűnő helyen állandóan kifüggesztessenek, a közle-

kedés bizonyos időköz legyen kötve, s a minisztérium egy általános komp-közlekedési szabályzat kiadására kéressék meg.

Kaposvár város tanácsa értesíti a kamarát, hogy az iparossegédek öt hónapos téli rajztanfolyamát, a melyet eddig 8 éven át az iparosifjuság önképzőkörre tartott fenn különféle segélyezésekkel, az iskola továbbfejlesztése céljából Kaposvár város vette át, egyúttal arra kéri a kamarát, hogy tekintettel arra, hogy az idén ezen iskolánál ugy a dologi, mint a személyi kiadások a továbbfejlesztés folytán tetemesen emelkedtek, a kamara által évenként adatni szokott 200 korona segély emeltesse fel legalább 400 koronára. A közlés méltányolván Kaposvár város tanácsának kérelmét, a rajztanfolyam segélyezésére 400 koronát megszavaz, azonban megkéri a tanácsot, hogy az iskola számadásait megtekintesse s az iskolát alkalmas módon maga is ellenőrizhesse.

Tolna-Tamási nagyközség elöljárósága véleményezés végett megküldötte a kamarának a község újonnan alkotott piaci szabályzatait. A közlés némely észrevételeinek figyelembe vétele után a piaci szabályzatokat jóváhagyhatóknak véleményezte.

A pozsonyi társkamara a fogyasztási szövetkezetek szesz- és dohányeladása által a kiskereskedőknek okozott jogosulatlan verseny szabályozása céljából felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez s ezen felterjesztésének pártolása iránt a kamarát is megkereste. A közlés a másolatban megküldött felterjesztés tartalmával teljesen egyetértvén, azt a maga részéről is hasonló felirattal támogatni fogja.

Az elnökség előterjesztése értelmében a megüresedett kamarai ösztöndíj helyre a közlés pályázat hirdetését rendelte el.

Jánosi Engel József kamarai beltag szóbelileg megindokolt indítványára elhatározta a közlés, hogy felterjesztést fog intézni a kereskedelemügyi minisztériumhoz azzal a kérelemmel, hogy minden hazai kamara jogosítva legyen a kereskedelemügyi minisztériumban felállított vasuti tarifa bizottságba egy-egy tagot küldeni s ezen kérelem támogatására az összes társkamarákat is felkéri.

Az elnök az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Kindl Ferenc és Eiser Janos tagokat kérvén fel, az ülés öt órákor végetért.

Hirek.

Pécs, 1901. február 8.

Egy járásbíró ünneplése.

(Sásdi levelezőnkől.)

Borsitzky Imre, sásdi kir. járásbíró, ki-nevezett pécsi törvényszéki bíró tiszteletére a hegyháti járásbeli bírók, összes bírósági személyzet, a hegyháti járási közigazgatás fejei és személyzete, az orvosi kar, a királyi adóhivatal vezetői és tisztviselői személyzete, a hegyháti járás kath. papsága, a körjegyzők és intelligencia jöttek össze vagy százan, szerdán este s bucsu estélyt rendeztek a sásdi társas körben, a melyen az összes jelenlevők a legjobban kedvelt járásbírájokat szeretettel vették körül, hogy bucsujokban egy részt bánatukat, de egyszersmind örömüket is kifejezzék a távozó járásbírónak elöljáró felett. Itt lehetett hallani ama igazi szeretet megnyilatkozását, melyben kevés közpályán levő részesül.

Miután azonban a távozó járásbíró kedves neje is távozik, annak tiszteletére a sásdi úri hölgyek is részt vettek a bucsu estélyen.

Minek utána az estebédhez a jelenvoltak leültek, a második fogásnál Eltenberger Lajos betétszerkesztő bíró, s mint a bucsu estély főrendezőinek egyike, nagyon szép szavakban bucsuzott el úgy a maga, mint bíró társai és a bíróság személyzete nevében a

rögtön haza jöttem. Első dolgom volt felkeresni, hogy megtudjam, miért nem kaptam választ leveleimre. Nem találtam sehol! Azt mondták saját szüleim és rokonaim: meghalt. Ő is, meg az a kicsi is, a ki az én véreimből való volt. Mutattak is két sírhelyet. Én nem hittem nekik. Aztán azt akarták vegyek el mást. Nem kellett nekem. — Tudtam, nem igaz, a mit mondtak, csak mese. Még meg kell találnom és akkor boldogok leszünk.

Itt van tehát, elmondtam, a mi szíven feküdt! Ti vagytok az első. kiknek megmondtam. Pedig megfogadtam, hogy elhallgatom. Most könnyebben érzem magamat. Jeretek menjünk, elég volt mára. Ott az erszényem, fizessetek ki mindent.

Szóltanul kelnek föl s mennek utána. Kimenet rákezd megint arra a nótára, egész ki az utcára dalolja, úgy, a mint az ő fájó szívéből jön.

— Könyörüljenek rajtam . . . hallatszok halán a kávéház ajtaja mellől, a mint kimennek . . . Szegény vagyok . . . ott-hon beteg gyermekem, orvosra kellene.

— Mennyi kell jó asszony? Itt hideg van, meglázik . . . és Tibor erszényéből néhány ezüst pénzt nyújt a szegény asszony felé.

A fekete ruhás, kis asszony remegő kézzel nyúl az alamizsna után. Nem mer fel nézni és elhaló hangon, bátortalanul ejti ki a köszönő szavakat.

Ugy fáj neki, hogy koldulnia kell! Neki,

neki koldulni kell! De gyermeke beteg, azért megteszi.

— Köszönöm nagyságos ur! Isten fizesse meg ezerszeresen . . .

Tibor oda sem hallgat már, nem hallja mit mond, fájás nyilallik át szíven: hátha ő is koldul valahol. És azt ő érte teszi!

Amint az a nagy, bús ember lehorgasztott fővel odább megy, az asszony reá emeli tekintetét, nézi, nézi és mintegy vonzó erővel felemelkedik, lélekzete eláll, s csak egy szó tör ki ajkán:

— Tibor!

Egyszerre annak széles mellére borul.

— Margit! — kiált hevesen az a nagy, szomorú, dalias ember. Görcsösen magához szorítja azt a kis vézna, gyászruhás asszonykát, kezébe veszi annak szőke kis fejét, mélyen belenéz annak két nagy fekete szemébe, össze csókolja arcán, homlokán, aztán végigcsókolja arany haját a kapkod a szavak után, hogy valamit mondjon. Akadozva tör ki rajta:

— Te, — te . . . Margit! . . . Megtaláltalak . . . itt az utcán . . . menjünk innen . . .

Margit a zokogástól alig tudja kimondani:

— Menjünk haza! . . .

— Igen, igen menjünk haza. Menjünk, hogy többé egymástól el ne szakadjunk . . .

ünnepelettől. Az után *Máthé* Ödön járási főbiró emelkedett szólásra, ki most a megsokottnál nagyobb tüzzel ragyogtatta mesterműnek beillő bucsu beszédjét, különösen hangsúlyozván, hogy ezelőtt négy évvel Sásdon a társadalmi állapotok nem voltak valami rózsásak, *Borsitzky* az ünnepelet, ismét kedvessé tudta azokat tenni.

Most *Borsitzky*, a bucsuzó, szerényen elhárította magáról az érdemeket s mondván, hogy ha sikereket ért el, az egész járásbiróság odaadó szorgalmának és támogatásának tulajdonítja. Igen szép szavakkal bucsuzott el kartársaitól és minden rendű és rangú jelenvolttól. Ismét *Máthé* Ödön állott fel szólásra, éltetvén a papságot, különösen *Gundy* Miklós esperest emelvén ki, a ki azt nagyon is megérdemelte. Ezután *Gundy* Miklós bucsuzott el az ünnepelettől, kiemelvén, hogy nemcsak a hivatalos téren, nemcsak társadalmi téren, de mély vallásossága is lelkipásztori szívének sok örömet okozott, kijelenti, hogy négy évi Sásdon léteben többet tett példaadásban, mint az ő 19 évi prédikációja, kéri is az Istent, hogy nejjével együtt áldja meg őket mind a két kezével.

Most pedig felállott szólásra a sásdi kir. adóhivatal ezidő szerinti vezetője, *Durenelly* József, mindenkit meglepő ékes szavakkal és bájjal bucsuzott el a maga és tisztársai nevében *Borsitzky*től. A hegyháti jegyzők nevében pedig *Kisfaludy* Dezső tartotta meg bucsuzónoklatát, mely igazán a szívből jött.

Ezután *Borsitzky* Imre j.-biró neje nevében bucsuzott el. *Eltenberger* Lajos betétbiró a jelenvolt hölgyeket köszöntötte fel és a hölgyek nevében derűtség között köszöntötte meg a jó kívánságokat. Volt még több felköszöntés is, így *Simon* szolgabíró szellemes sziporkákkal fűszerezve éltette a két *Mauthner* testvért Oroszlóról, mint az oroszói várurát, a mi sok jóízű derűtséget idézett elő. *Onory* bíró a bucsuzó járásbirónét éltette, *Takács* István jánosii plébános a jelenvolt hölgyeket éltette. Ezután az asztalbontás következett és a dombóvári cigánybanda zenéjére megkezdődött a tánc, mely a legjobb kedvvel kora reggelig tartott.

Itt meg kell jegyeznünk, hogy *Borsitzky*ék Sásról a legjobb emlékekkel távozhatnak; de viszont a sásdiak is kedves emlékükből zárják az elmenő járásbirót kedves nejjével.

A jelenvolt hölgyek névsora a következő: *Máthé* Ödöné, *Máthé* Gizella, *Máthé* Olga, *Máthé* Alvin, *Simon* Józsefné, dr. *Borsitzky* Imréné, *Varga* Jenőné, *Onory* Szabó Károlyné, *Eltenberger* Lajosné, dr. *Krausz* Gyözőné, dr. *Stein* Ferencné, dr. *Ungár* Jenőné, *Durenelly* Józsefné, *Bálint* Istvánné, *Mauthner* Adolfné, *Erdőssy* Lajosné.

Elfogott akadémiai igazgató.

Ha van tudományos akadémia, festőakadémia, színészakadémia és szabászati akadémia, miért ne lehetne tolvajakadémia is? Így gondolkozott *Schmidt* Gusztáv berlini kiérdemült vén betörő, a kinek a keze már elvesztette az ügyességét s bucsut kellett mondania a kalandos, izgalommal teljes betörőéletnek.

Élni azonban kell, még egy betörőnek is s ha már gyakorlatilag nem foglalkozhatik betörésekkel, legalább az elmélet mezején jár hozzájuk közel. Fiatal, becsvágyó zsványok számára akadémiai tanfolyamot nyitott s e tanfolyamokon valódi német alaposággal rendszeresen oktatta őket a lopás és betörés művészetében.

Kezdetben persze a legkönnyebb fogásokra, zsebkendők kiollózására tanította őket, később azonban előadta nekik az egész betörést fel a kasszaturásig. A tanfolyamot azonban a napokban bezárták, — mert *Schmidt*, az igazgató egy betörő-kirándulás alkalmával rajta vesztett, egyik még ügyetlen tanítványának az elhamarkodása következtében.

Persze elcsípték az öreg igazgatót s a tanfolyamát bezárták. Nyomban kihallgatták, hogy miért nyitott akadémiát, mire azt felelte, azért, mert már nagyon nehezére esett a lépcsőjárás, a mivel a betörő mesterség mindig egybe van kötve.

Átkutatták az igazgató magánlakását is, de ott csak 15—20 üveg konyakot találtak, melyek egy korcsmáros pincéjéből származtak.

Napirend 1901. február 9-én.

Naptár: szombat, febr. 9. — Róm.-kath.: *Ciril*, — Prot.: *Apollónia*. — Görög-kel. (jan. 27.) — Zsidó: *Sebat* 29. — Nap két 7 óra 1 perckor; nyugszik 4 óra 56 perckor. — Hold két 11 óra 22 perckor este; nyugszik 8 óra 57 perckor reggel. — Hold van a földközéleben 8 óra 4 perckor este.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, szél és helyenkint csapadék várható.

Nemzeti Kassinó bálja este 9 órakor.

Nagy táncestély a Vigadóban *Hercenberger* József táncitanító által rendezve este 8 órakor.

Szabómunkások álaros bálja a Scholzsörházban este 8 órakor.

Színház: »Szép Helena«; operett.

— (**Kassinó bál.**) A Nemzeti Kassinó holnap este tartja saját helyiségeiben bálját. A kassinó báljai minden évben a legfényesebb bálak elseje közé tartozott, bizonyára az lesz a holnap is. A terem diszítését már ma megkezdték. Fényes keretben fog lezajlani a holnap kassinó bál, melyről előre megirhatjuk, hogy jól sikerült.

— (**Kinevezések a vármegyén.**) A főispán, a *Mérey* Tivadar megyei első osztályú irnok végkielégítése folytán megüresedett, évi ezerkétszáz korona fizetés és négyszázhusz korona lakbérrel javadalmazott első osztályú irnoki állásra *Cséby* József rendes díjnokot, ennek helyére évi ezer korona fizetéssel első osztályú díjnokká *Hofbauer* József másodosztályú díjnokot nevezte ki; ennek helyébe pedig *Ress* Lajos vármegyei díjnokot véglegesítette — másodosztályú díjnoki minőségben.

— (**Jelentés a vizről.**) A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A Viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 8-án reggel 6 órakor 5330 kbm.

— (**Jogász-elnök.**) A volt jogász-elnök lemondásával körülbelül másfél hónapon át nem volt elnöke a pécsi püspöki jogliceum kebelében fennálló Olvasókörnek. Az igazgatóság felhívására az Olvasókör elnöke jövő csütörtökre, folyó hó 14-re olvasóköri gyűlést hívott egybe, a mely gyűlésnek legérdekesebb pontját az új elnök megválasztása képezi. A hangulat mindezeideig igen csendes s jelöltekről hallani sem lehet.

— (**Pécs az ország legnagyobb városai között.**) Pécs az ország legnagyobb városai közé jutott az idej népszámlálással. Egy statisztika szerint ugyanis az országnak negyvenezren felüli lakossal bíró városa tizenöt van s köztük — a tizenharmadik helyen — ott van Pécs is. E városok a következők: 1. Budapest 713383 lakossal, 2. Szeged 104007 lakossal, 3. Szabadka 83940 lakossal, 4. Debrecen 73417 lakossal, 5. Pozsony 61944 lakossal, 6. Hódmező-Vásárhely 61200 lakossal, 7. Zágráb 57930 lakossal, 8. Kecskemét 56997 lakossal, 9. Arad 53833 lakossal, 10. Temesvár 50860 lakossal, 11. Kolozsvár 48027 lakossal, 12. Nagyvárad 47645 lakossal, 13. Pécs 42423 lakossal, 14. Újpest 41179 lakossal és 15. Miskolc 41100 lakossal.

— (**Lelekészválasztás.**) Megyénk Mékényes községében megtartott ág ev. lelekészválasztás alkalmával *Mühl* Sándor hidegkúti segédlelkész, Mekényes község szülötte, választott meg.

— (**Polgári bál**) volt tegnap este a »Hétfedelem« vendéglőben Közismert és népszerű *Dollinger*ünk ugyancsak kitett magáért, hogy ne hiányozzék semmi a bál kellekeiből, még a táncrend sem. Zsufoláig meg is teltek a terem, leginkább fiatal párokkal s városunk tekintélyesebb polgáraival. Ott voltak: *Klein* királyi mérnök, *Rupprecht* testvérek, *Hercenberger* József, *Graumann* János, *Graumann* Gusztáv, *Donner* József, *Póth* Vilmos, *Gyimóthy* Gyula s még többen. A jelenvolt hölgyek közül a következőket sikerült feljegyeznünk: *Asszonyok*: *Graumanné*, *Donnerné*, *Notterné*, *Hoósné*, *Brüszthné*, *Geidlné*, *Rámbuszekné*, *Reinveinné*, *Graumann* Józsefné, *Sirisakáné*, *Lenhardtné*, *Hentz* Lajosné, *Bermanné*, *Klencné*, *Papáné* és *Graumann* Gusztávné. *Leányok*: *Virág* Paula, *Reinvein* Etel, *Vattics* Mariska, *Vész* Albertin, *Reiszperger* Mariska. A szép és jó muátság csak reggel öt órakor ért véget. A negyest 30 pár táncolta.

— (**Pályázat.**) A szegzárdi kir. törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökehez.

— (**Himen.**) *Dobrócy* Pál házasságot kötött *Könyv* Mariskával *Vinokocén*. *Schlaagh* Ferenc, dunaföldvári lakos, eljegyezte *Németh* Antal leányát, *Teruskát*. — *Sziegvárdt* János eljegyezte özv. *Bagó* Ferencné leányát, *Mariskát*, *Dunaföldváron*.

— (**Előmunkálati engedély megadása.**) A kereskedelemügyi miniszter, *Kronberger* Lipót budapesti, *Pekánovits* Dániel és *Rabinek* Pál paksi lakosnak, a Fehér és Tolna vármegyei helyi érdekű vasut paksi állomásból kiágazólag, *Duna-Szent György*, *Gerjen*, *Fadd* és *Tolna* községek érintésével a m. kir. államvasutak rétszilás-szegzárdi vonalának *Tolna-Mózs* állomásáig vezetendő rendes nyomtávu, gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— (**A segédjegyzők és a tisztikardbojt.**) Azzal a többször felmerült hírrel szemben, hogy a községi segédjegyzőket nem nevezik ki tartalékos tiszté, egy félhivatalos lap tudósító illetékes helyről most arról értesül, hogy ebben a kérdésben a hadügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg akkép határozott, hogy az olyan segédjegyzők, kiket a községek élethossziglan választanak meg s a kik egyébként is teljesen megfelelnek s az előirt jövedelemmel rendelkeznek, a tartalékos tiszt (hadapródi) rendfokozat elnyerésétől el nem zárandók, ellenben az oly segédjegyzők polgári állása, a kiket a jegyző fogad fel s a kik e szerint csak ideiglenesen vannak alkalmazva, a tiszt (hadapródi) rendfokozattal össze nem egyeztethető.

— (**Erszébet-szobor a románok között.**) A *Krassó-Szörény* vármegyében levő s csaknem kizárólag románoktól lakott *Szákul* kisközségben a rk. hitközség kebelében mozgalom indult meg, hogy *Erszébet* királynőnek szobrot emeljenek. — A végrehajtó bizottság *Radossevich* Lajos elnöke alatt most becsajjtotta ki a gyűjtőleveket. — Adományok a szobor alapja javára a szákuli róm. kath. hitközség elnökségéhez küldendőek.

— (**Báli beszámoló.**) A pécsi állami, megyei, városi és közzintézet hivatalszolgák önművelődési köre által folyó évi február hó 1-én saját alapja javára rendezett táncvigalom tiszta jövedelme 373 korona 50 fillér volt. Felülfizettek: *Blaskovich* István 20 kor., pécsi villany társaság igazgatósága 10 kor. 36 fill., *Brázay* Kálmán, *Majorossy* Imre 10—10

kor., dr. Madarász István 6 kor., Balogh Károly, Eibach Emil, Kaffka József, Veindorfer János 5—5 kor., dr. Nick Alajos, Szautter Gusztáv, Erreth János, Tormay Károly, Kindl József, Katona Hadastyán Egylet, Gindl Alajos, N. N. 4—4 kor., Opris Péter, dr. Szeredy József, monostori Erreth Kálmán, dr. Zánkay Aladár, Mestrics Jenő, Dollinger A., N. N. 3—3 kor., Deutsch Kornél, Horváth István, dr. Deutsch Zsigmond, dr. Székrenyessy Ferenc, Tóttóssy Béla, Czigliányi Béla, Módly Béla, Déván Ottó, Kaufmann Nándor, Sebők Géza, ifj. Zelesny Károly, Lautsch Jánosné, Lautsch János, Stern Károly, Geiger Dezső, Máté Ödön, Horváth István, Molnár Kázmér, Várady Ferenc, N. N., Krausz Mór, N. N., dr. Egry Béla, Koncsicska József, Birmann Mihály, Lieber József, Volt Nándor, Bélik Istvánné, Schulteisz László, Schippert Fülöp, Pinterics Lajos, Lengyel Jánosné, Lambert József, Kohárics Károly, Zánkay Lajos, Meszler Gyula 2—2 kor., N. N. 1 kor. 20 fill., Koszér János, dr. Bodó Aladár, Ujfalusi Géza, Halusz László, Jovosits Mihály, Radó Ferenc, Horváth H. Antal, Szucsics N., Bencsik György, Bauer Zoltán, dr. Rónaky Kálmán, Feiler Mihály, Proksch Arthur, Gayer Gyula, Hamerli Imre, Slezák Vitus, Szmik Antal, Rihmer Kálmán, Szigvárti Béla, Pintér József, Mayer István, Fridl Károly, Kaufmann Lajos, Volmuth Ferenc, Sziebert Antal, Kovács Károly, Steiner Jánosné, Szucsics Mátyás, Gaál János, Bogyó Ferenc, Szabó Imre, Sziksz Ferenc, Papp Gyula, Liskavári Jánosné, Herceg Imréné, Kovács Józsefné, Borjás Károly, Dimár Ernő, Hirkó István, Vajdics N., Orcán Sándor, Oberhammer Antal, Zalaváry József, Schwartz Adolf, Svabach Zsigmond, Schützer S., Sági József, Sági Vince, Glovák Mihály, Csöme Ferenc, Geiringer Márton, Radócsay Sándor, Szébenyi Simon, Bokrétás Károly, Göbel Gyula, Lengváry Lajos, Zsinkó Pálné, Erdős Gyula,

Szabony István, Notter Jenő, Varajti Károly, Dobszay István, Veszelszky Ferenc, Klekner Alajos 1—1 kor.; ifj. Hetinác István, Nell Alajos 60—60 fillért; Maurer Béla, Maurer Bélané, Varasdi Mihály 40—40 fill., Kónyi Józsefné 20 fillért. A kör ezen uton is hálás köszönetét fejezi ki a kegyes adományokért.

— **(Harc a csempészekkel.)** Somogy megyében a napokban véres harc volt a fináncok és dohánycsempészek között. Egy szigetvári és egy barcsi finánc Istváni és Kis-Dobsza közt elfogott egy kocsit, mely csempészt dohánynyal volt megrakva. A kocsin ülő négy ember közül három azonnal kerekelt oldott, de egynek már nem volt erre ideje. Bekísérték mindenestől a kisdobzai bíró lakására, a hol azonban — mig az örök előállításával foglalkoztak — ez az egy ember is eltűnt. Valószínű, hogy a fináncoknak biztos értesülésük volt a csempész-invázióról, mert alig, hogy az elfogott kocsit biztonságba helyezték, visszasiettek az országutra s az előbbi helyen újra lesbe álltak. Nem sokáig kellett várakozniok, jött nemkevesebb, mint 16 csempész, a kik a hátukon levő batyukban emelték az illatos füstölőnivalót, nagy léptekkel igyekezvén Szigetvár felé. A fináncok nem állították meg az elejét, hanem a menet végén haladókat akarták gyors támadással visszaterelni Istváni felé, azzal a számítással, hogy a többi — a ki teheti — kerekelt old. A dolog azonban nem a számítás szerint és elég szomorúan végződött. A megtámadott csempészek szembeállottak a két fináncal s eldobván a batyukat, küzdelemre keltek velök. Az egyik fináncot torkon ragadták s a fegyvert elvették tőle. A heves küzdelemben a finánc valahogy módját ejtette, hogy puskája csövét ellenfele testének irányítsa. Abban a pillanatban a fegyver eldőrdült s a szerencsétlen csempész összeesett. A lövés, mely ennek

felső combján ejtett veszedelmes sebet, egy másik odasiető csempész kezefejét érte. Ennek sebesülése könnyű, annyira, hogy a legközelebbi vonattal haza is utazhatott, de társa sebe súlyos, kocsin kellett beszállítani Istvándiba. A vizsgálat most foglalkozik az esettel.

— **(Lóavató bizottságok.)** A lóavató bizottságok polgári tagjaiul, 1901. év tartamára, kinevezettek: a *baranyavári* járásban *Nedopil* Antal laskafalui, *Kovács* Sándor csuzai és *Kisfaludi* Zsigmond főherceglaki lakosok. — A *siklósi* járásban *Mikes* József m. pederdi, *Lösch* János siklósi és *Pakussi* Péter nagy harsányi lakosok. Baranya vármegye többi járásában is legközelebb kinevezik a lóavató bizottságok tagjait.

— **(Adomány.)** Váratlan segélyhez jutott a helybeli jótékonycélu népkonyha, a midőn 100 koronát kapott egy 10 éves találka társaság részéről. Ugy áll a dolog, hogy ez a tíz éves társaság az évek folyamán egybegyűlt pénzt jótékonycélra hagyományozta, s értesülésünk sze int Itj. *Bedő* Imre, *Philipovich* József, *Sebessy* Vilmos és *Rözge* István, mint ezen társaság tagjai elhatározták, hogy az 129 kor. 17 fillér összegből: 100 koronát a népkonyhának 29 kor. 17 fillért pedig a *Zsolnay* szobor alap javára adományoznak.

— **(Halálozás.)** Özv. *Mayr* Károlyné szül. *Ocskay* Hermin urnő hosszas szenvedés után életének 56-ik évében Duna-Földváron elhunyt. Holttestét a tápéi családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

— **(Az első mohácsi jótékony nőegylet)** pénztára javára február hó 16-án a mohácsi kaszinó-helyiségében zártkörű tréfás teaestélyt rendez. A rendező bizottság tagjai: *Margitai* Péterné és *Materényi* Jánosné elnöklése alatt Mohács előkelő hölgyközönségből

— Kázmérral? — kérdé egykedvűen Endre.
 — Nem. Trszky Vladimírrel. No, azt hiszem, emlékül magával viszi pisztolyom golyóját.
 Endre másra terelé a beszédet.
 — Nem értem főnök ur, hogy Kázmérnak a számadásai miért nem vágnak?
 — Azt is önnek kell rendbe hozni.
 Endre kérdőleg nézett Zelenre.
 — Igen, mert Petorszky urat a Strijben levő főkvállalatomhoz helyeztem át főkönyvelőül.
 Endre tisztában volt a helyzettel. A többit majd megtudja Pétertől. Csak azt nem érté, hogy éppen Kázmér, kit meghitt barátjának gondolt, az volt képes erre. De a szégyenpir kiült az arcára, mert hamar távozott a főkvállalati irodából. Eszébe jutott Kázmér atyja, a szatócs, meg Zelen, a főnöke közötti szoros viszony. Nélküle pangana Zelen vállalati irodája, tehát ennek tudatában mit sem tartott attól, hogy felmondja a szolgálattot. Különben a szerződésük csak két év után jár le.
 A számadások rendbe hozatalához fogott, dolgozott szünet nélkül, feléje sem nézett a főnökének.

X.

Vladimír szobájába az éj hátralevő részére maga a főnök ment be, ha a betegnek szüksége leend valamire. Vladimír azonban mély lélekzetvételek mellett aludt. Reggel, mikor fölébredt, a szobája már tiszta volt. Ugy érezte magát, mint akinek mi baja sincs és kényszeríték az itt fekvésre. Behozta egy középtermetű apáca

— Elzárva az emberek szemei elől. Különben jól van ez így és áttértek a holnapi dologra.
 — Nem értem, meg nem foghatom, kezdé a hadnagy, hogy Zelen miért toldá meg olyan különösen a feltételeket?
 — Sejtelmem nem csal — válaszolá Endre — mert Zelenről minden kikerül. Gazdag ember és a pénz mindent megtéte.
 Vladimír, mintha mi sem történt volna, ott fogta segédeit vacsorán, kikkel szinte jól esett elmulatnia. Az apja többször figyelmeztette nagyon is vig kedélyére.
 — Édes apám, hisz hallottá, mit mondott a pópánk: »mindnyájunk sorsa ez«, jegyzé meg mosolyogva Vladimír.
 — Bár engem kísértetek volna ki helyette. Én már úgy is oda való vagyok, szólta a galambösz Srszky Pál.
 — Ejnye kedves Pál bátyám, hát már hogy kívánhat ember ilyet magának? szólal meg Endre tiltakozva.
 — No édes öcsém, majd eléri maga is még ezt a kort, akkor másképp fog itélkezni. Várjon csak.
 — Édes apám, hagyjuk ezt. Nyugodjanak a megholtak békében és poharát felemelve, kocintott mind-egyikkel és fenéig kiürítette annak tartalmát. Hanem ezt már az öreg nem nézhette. Szólni nem akart, hanem engedelmet kérve, magára hagyta a három fiatal embert.
 Meghányták-vetették a teendőket és mondhatnám, kissé illuminált állapotban mondtak egymásnak jó éjt.
 Az öreg Trszky mit sem sejtett arról, hogy azok a meggondolatlan fiatalok — amint mondani szokta — miben török a fejüket. Pedig olyan különösnek jött elő, mikor bement hozzájuk, egyszerre kettészakadt a beszéd

kerültek ki. Az estély kezdete 8 órakor. Belépő jegyek ára: személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona, felülfizetéseket a jótékony cél érdekében köszönettel fogad és hirtapilag nyugtáz a rendezőség.

— (Ügyességi megbízott.) A m. királyi igazságügyminiszter dr. Márkus Jenő, siklósi gyakorló (?) ügyvédet a siklósi kir. járásbíró mellett alkalmazott ügyességi megbízott állandó helyettesül rendelte ki.

— (Elvesztett százharminc korona.) Csak valamivel több s nálunk teljesen ismeretlen szenzációbajhászat iránti hajlam kellene hozzá, hogy e hirnek a »Postai szabálytalanság« vagy »Sikkasztás a postán« címet adjuk. Nem teszszük ezt azonban azért sem, mert még eddig nincs biztosan megállapítva, vajjon egy postai alkalmazott szerencsétlenségéről, vagy pedig ugyanannak az embernek pillanatnyi s már bizonyára megbánt könnyelműségéről van-e szó. Nem érezzük szükségét annak, hogy itt a szigorú és kérlelhetlen »közvélemény« szerepét játszszuk, mert itt a bajba esett ember és a nagyközönség inkább a felsőbb hatóság megtorló, szigorú intézkedéseire szorul s hogy ezek a szükségessé vált intézkedések jó kezekben vannak, arról kétségen kívül kezeskedik Kaffka Károly posta- és távirtdafőnök személye, ki féltő gonddal ügyel arra, hogy az ő főnöksége idejében szerzett jó hírneve a pécsi postahivatalnak csorbát ne szenvedjen. Ezért pusztán a megtörtént dolog száraz hírül adására szorítokunk. A szigetikülvárosban a tegnapi napon egy postatiszt járt ellenőrizni a pénzküldési osztály naplójával, hogy az elmúlt 2—3 nap alatt e körületbe érkezett pénzküldeményeket a címzettek megkapták-e? Eme ellenőrzésre pedig az adott okot, hogy a szigetikülvárosi terület pénzes levélhordójának kezén eltűnt a reá bizott pénz-

ből százharminc korona. A nyomban megindított vizsgálat még eddig nem derítette ki, hogy sikkasztásról van-e szó, vagy pedig úgy vesztette el a levélhordó a kérdéses összeget? Mindkét körülmény igen könnyen meglehet s gyanussá teszi a dolgot az a körülmény is, hogy a szigetikülvárosi pénzeslevélhordó által kézbesített utalványok közül két darabon, maga a kézbesítő közeg irta alá az elismerésvényt. Miután azonban gyakran megesik, hogy irni nem tudó címzettek maguk kéri meg a levélhordót az elismervény aláírására, az sincs kizárva, hogy csupán egy könnyelműen elkövetett szabálytalanságról van szó. A posta főnökség akként intézkedett, hogy három napi időtartamra felfüggesztette a levélhordót, ki nek kötelességévé tették ez idő alatt a kérdéses összeget megtéríteni s azután, ha csakugyan csupán szerencsétlen véletlen s kezelési szabálytalanság okozta a pénz elvesztést s a gyanus körülményeket, akkor büntetésből egy más osztályhoz helyezik át a bajba került levélhordót.

— (Névmagyarosítás.) Ádám Ferenc, szegzárdi illetőségű lakos, valamint kis-korú gyermekei Ferenc, György, János és Julia vezetéknevének »Körösztös«-re kért átváltatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Nyelik a fákat) Hát ebben még nincs valami nagy csodálkozni való, hogy a két napig tartó »tavaszi« időjárás kötelességének teljesítésére figyelmeztette a városi főkertészt, ki aztán kiadta a rendeletet, hogy nyessék meg az utszéli, jobban mondva a járdák melletti fákat. Ez teljesen rendén van s csak elismerésre méltó, de az már aligha van rendjén, hogy az akácia lenyesegetett ágait ott hagyják heverni a járdákon, hol

aztán a tövises ágak belekapaszkodnak a járókéző hölgyek szoknyáiba, a férfiak pedig megbotlanak bennük. Nos tehát csak arra óhajtottuk figyelmeztetni a városi főkertész embereit, hogy jó lenne kissé a köztisztaságra is felügyelni, mert így bizony csakhamar megújja a publikum a fák gondozása körül szerzett érdemeket.

Művészet, irodalom.

○ Kukta kisasszony. Márkus ez énekes életképét alig száz ember, tán még sokkal kevesebb nézte végig. A merre néztünk, mindenfelé üresség. A páholyok, mint valami nagy ásitás, bámultak merően a színészekre, a kikre bizony ez egy cseppet sem volt ambicionáló hatással. Az a kicsiny publikum sem volt hálas. Egyetlenegyszer sem tapsolt — az igaz, hogy nem is volt minek. Indiszpozícióval küzdött majd minden főbb szereplő, némelyek meg rendkívül túloztak, úgy, hogy a mi kacagtató volt a darabban, azt a túlzással émelgőssé tették. Némelyek nevetgélnek a színpadon, az rontja az illúziót. A tegnapi előadás azt a hatást keltette, mintha csak nagy közönségnek volna érdemes igazán jó előadást produkálni. — szem elől tévesztvén, hogy a kis publikum minden egyes tagja megfizette az antrét s azt nem azért fizette, hogy unatkozzék egy bohózatban, a melybe csak azért megy el, hogy jól kikacagja magát. Mintha az a bizonyos szubordináció, mely okvetlenül szükséges a színpadon, egy kissé laza volna.

Nincs publikum a színházban. Ez az örökös panasz. Nem a publikum az oka. Adnak Shakespeare-t, mihez nincs erő, frivolabbnál frivolabb vigjátékot, mi a pécsi közönség-

fonala. Szeretett volna aludni, de nem tudott. Sok minden kellemetlenségen ment már keresztül, hát azon gondolkozott — és ez a gondolat nem engedé aludni — vajjon mi vár még reá? Vladimir pedig álmaiban ott volt Mariánál, akiről nem tudta, hogy hol is van tulajdonképpen. Czernovicban igaz, vannak neki rokonai, de hol, merre keresse, kihez forduljon tanácsért? Nem tudta.

Reggel az öreg panaszkodott a fiának, hogy olyan rossz előérzete van. Maga sem tudja, hogy mi a baja. Nem tud egy helyen megmaradni. Vladimir nem szólt egész délelőtt semmit. Délben ebéd fölött ismét a reggeli rossz előérzetéről beszélt.

— Ugy-e Vladimir nem mégy ma sehova? Jó lenne a lakást másképp berendezni.

— Ráérünk arra, édes apám. Nekem két órakor mennem kell Endréhez, egy kis megbeszélni valóm van vele, azt hiszem, három, legkésőbb felnygyre itthon vagyok.

Az öreg megnyugodni látszott fia eme szavain. Vladimir csakugyan kettő előtt pár perccel elment hazulról. Egyenesen Endre lakására ment; már ott állt egy zárt hintó. Bent meg várták már Endre, a vadászhadnagy és egy orvos. Beültek a hintóba és a kocsis a lovak közé suhintott ostorával. A Malie-utcán végighajtottak. A lökért bejáratától vagy husz lépésre állott Zelennek hintója. Azok öt perccel előbb értek ide. A kocsis félreállt a bejáratától kocsijával, ők meg bementek a lökterdei föutra. Mikor közel jártak már a jelzett helyhez, Endre és a vadászhadnagy feltették álarcaikat. Olyan neveltségesek voltak. Zelen segédei ugyancsak így várták. A segédek még egyszer megkísérelték a felek közti ki-

békülést, de eredmény nélkül. Az ellenfelek felállottak husz lépésnyi távolságra egymástól. Zelen egyik segédje valami tüzértiszt volt a vezénylő. Még egy utolsó kézmozdulat és a következő percben Vladimir a gyepen terült el. Zelen golyója vállát furta keresztül. Zelen oda akart menni, hogy ellenfelét megtekintse, de segédei nem engedték. Az orvos az első segélynyújtás után a hintóba vitette Vladimirt és a segédek lakására hajtattak.

Képzeltetni az apa rémületét, mikor a fiát meglátta átöltött vállal. Ráborult a fia testére és elkezdett sirni, azt hitte, meg van halva. Mikor Vladimir bátorítólag szólt apjához, hogy semmi baj és a segédek felvilágosították a történetekről, fejét csóválta az öreg.

— Megmondtam. Rossz előérzetem volt.

Az orvos félrehívta az öregot és megmondta neki, hogy még ma az estéli vonattal okvetlenül vigye fel fiát a cernovici kórházba.

Endre aztán bement Vladimirhez és megmondotta neki, hogy Kázmér volt Zelen egyik segédje.

— Lásd, ezért volt az álarc. Nem mert nyílt arccal ellenfélként állni velünk szemben.

— Honnét tudod ezt? — kérdé Vladimir.

— Zelen orvosától. Különbben kedves Vladimirem, én jobbulást kívánok.

A hadnagy, meg az orvos is eltávoztak Endrével. Vladimir már az éjjeli órákban ott feküdt a cernovici kórházban a külön osztályban.

Reggel, midőn Endre bement a hivatalába, Zelen, a főnöke, mosolyogva jött feléje.

— Igazán nem tudtam, hogy önök ily jóbarátok.

nek nem kell, új operetteket, melyek csakhamar lejárnak magukat. Ebből áll a heti műsorok változatossága. — Vagy rémdráma kerül színre, hogy drámát is játszanak. Egészséges darab, melyhez van a szintársulatban kellő erő is, csak ritkán jut előadásra. A Soudermann, Dumas, Echeagaray stb. ehhez hasonló darabok, a Baba s a jó Isten tudja még hány — akár száz számra van úgy színmű, mint operett, vigájték és opera, melyek megfelelnek a pécsi színházi publikum igényeinek — s színre nem kerülnek, vagy csak elvétve. Fegyelmet és jobb műsort! — Elmondottuk ezt nem haraggal, nem azért, hogy ártsunk szintársulatunknak, hanem figyelmeztetésül. Ugy is kevés a bérlő s arra kellene törekedni, hogy ennél több bérlőt szerezzenek össze. A bérlők között nagy az elégtelenség s bizony vagy tíz bérlő már olyanformán nyilatkozott, hogy jövőre semmiesetre sem bérel. Ez az elégtelenség nem azt bizonyítja, hogy nincs színházjáró közönség, ez csak azt bizonyítja, hogy az előadásokkal nincsenek megelégedve. Ismételjük, nem rosszakarattal mondjuk ezeket, hanem azért, hogy okujanak belőle, mert hasonló körülmények közt nem fog tudni a szintársulat nálunk prosperálni. (C.)

○ **Réthy Laura Pécssett.** A pécsi nemzeti színház országos nagynevű vendégművésznője, *R. Réthy Laura* asszony tegnap este a budapesti gyorsvonattal városunkba érkezett. A kitűnő művésznő ma este lép föl először a *Hoffmann meséi* című fantasztikus opera három női szerepében. Holnap, szombaton este *Szép Heléná-t* látjuk tőle, mely klasszikus alakítása a művésznőnek, a ki a 2-ik felvonás álm-jelenete előtt egy hatalmas Arditiféle koloratur-betétet fog énekelni. Ismételve felhívjuk a pécsi közönség figyelmét a kitűnő vendégművésznő fellépéseire, melyek ideai színházi évadunk kiemelkedő eseményei lesznek.

Folyószám 130. Idénybérlet 130. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, február 9-én:

Szép Helena.

Offenbach operettje.

Személyek:

Páris, Priámos trójai király fia . . .	Kozma István
Menelaus	Nádassy József
Heléna	R. Réthy L.
Agamemnos	Vágó Béla
Clitemnesztra	Nagy Vilma
Orestes	Szirmay Olga
Chalchas	Németh János
Achilles	Mezey Andor

Holnap, vasárnap, február 10-én:

Délután 3 órákor fél helyárral.

Az igmándi király.

Bercik Árpád népszínműve.

Este félnyolc órákor fölemelt helyárral.

Náni.

Pályadíjazott népszínmű.

Hétfő: Cigánybáró.

Kedd: Üdvöske.

Szerda: Velencei kalmár.

Csütörtök: Kis szökevény.

Péntek: Kis mama.

Szombat: Üdvöske.

Vasárnap: d. u. Kis szökevény, este Tartalékos férj.

Farsangi naptár.

Február kilenc. A Nemzeti Kaszinó bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Hercenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrászok bálja a Vigadóban. — Höfler gyári munkások bálja a Scholz-sörházban.

Február tizenhárom. Jogászbanda táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. Felolvasással, énekkel és szavallattal egybekötve. — Munkásképző-Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-sörházban. — A Báró Hirsch Mór s önszegélyegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban. — A villányi ipartestület farsangi bálja a Malom szállodában.

Február tizenhét. Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban. — A Pécsi Kath. Legényegylet jelmezeztélye saját helyiségében.

Február tizennyolc. A Kath. Kör második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye. — Bolondestély a Kath. Legényegyletben.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel.

1901. február 8. délután 2 órákor

Barometer (redukált) = 765.7 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 6.0 °C.

> maximuma: 7.0 °C. } tegnapi.

> minimuma: -0.0 °C. }

Párányomás: 5.0 mm.

Relatív nedvesség: 72. %

Felhőzet: 10¹ Cum-Str. SW.

Szélirány s erő: WNW. 2.

Csapadék 2 órai: 1.0 mm. ☉ Harmatp. 3.3 °C.

Hőnyomok.

Hűvös, borult eső (óra) hajló idő várható.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ **Agyonvert kortes.** Tavaly tavasszal nagy volt az izgatottság Kocsola tolnavármegyei, vegyesajku községben. Biróválasztás előtt állottak s úgy a magyar, mint a német partnak meg volt a maga jelöltje. A választást megelőző napon Dombóváron hetivásár volt, a melyre sokan bementek Kocsoláról. A vásár végén többen betértek a taskai utszéli csárdába, köztük *Simon János* és *Kovács János* a magyar part két főembere. De betért oda *Steiner Adam* a német part főkortese is. Mi sem természetesebb, minthogy a biróválasztás került szóba s ennek következtében hajba kaptak a kortesek. A vendégek szétválasztották őket s a két magyar eltavozott, de fél uton megállították kocsijukat s a lőcsőket kiszedve varták a németet. Steiner a mint észrevette őket, leugrott kocsijáról s a kukoricásba menekült, de a két bepörözött kortes utolérte s agyonverte. A szegzárdi esküdtbíroság halált okozott súlyos testi sertes miatt öt öt esztendői tegyházra ítélte a vadiottakat, akiknek semmiségi panaszát most a kuria visszautasította.

Közgazdaság.

A selyem.

Pécs, 1901. február 8.

A szegzárdi selyem-tenyésztő telep felügyelője, *Bezerédj Pál*, a cseudesen dolgozó jeles ember mintakepe, most terjesztette be jelentését a földművelésügyi miniszterhez. A terjedelmes jelentésből elsősorban az a kedvező adat tűnik szembe, hogy az 1899. évi az 1900. évre a selyemtenyésztő községek száma 156-al megszorodott s hogy a tenyésztő nép keresete ebben az évben 3,697.267 koronát tett ki. Az országos selyemtenyésztő felügyelőség főnállása óta a mai napig 43 millió 222 ezer 910 koronát keresett a nép a selyemtenyésztésben.

Ezek a számok csakugyan csodálatos dolgokról beszélnek. Elsősorban azt árulják el, hogy a selyemtenyésztésből milliókat tud szerezni a föld népe aránylag kevés és fáradság nélküli munkával; elárulják aztán, hogy van Magyarországon egy olyan hatalmas kereseti forrás, mely nincs eléggé kiaknázva, sőt általánosságban szólva, nem élnek vele eléggé az emberek. A milliókat rejtegető tenyésztési ág elhanyagoltságának egyik fő oka — a jelentés szerint — az, hogy a kiültetett szederfákat nem gondozzák eléggé s hogy nem a közterekre s nem az utak széleire ültetik a fákat. A selyemtenyésztésnek pedig az képezi alapját, hogy a levelekhez ingyen juthasson a szegény nép, mely a tenyésztők zömét képezi. A vármegyei hatóságok e tekintetben sokat, majdnem mindent kivivhatnának, ha felelősséget vállalnának a kiültetett szederfák gondozásáért s ha az utak mentét szederfákkal ültetnék be.

Ez a szerény kérelem az, melyet *Bezerédj Pál* az ország vármegyei hatóságaihoz intéz. S e kérelem folytán olyan perspektíva nyílik meg az ország népe előtt, mely szinte mesébe illő. Nehány év eredménye negyvenhárom milliót tesz ki s ha egy kis jóakarattal, egy kis komolysággal vezeti e tekintetben a hatóságokat, rövid időn meg lehet ötszörözni ezt a jövedelmet. *Bezerédj Pál* kérését mi is figyelmébe ajánljuk a hatóságoknak. A hol kockázat nélkül meg lehet honosítani egy milliókat érő termelési ágat, ott csak a balgaság és könnyelműség nézi tétlenül a dolgokat.

□ **A marhalevelek érvényessége.** *Darányi* földművelésügyi miniszter a következő körrendeletet adta ki a törvényhatóságoknak: Az 1900: XVII. t.-c. életbe lépte óta több helyen vitássá vált és különbözőképpen magyaráztatott az a kérdés, vajjon az ezen törvény hatálya előtt, de egy éven belül kiállított marhalevelekre is érvényben van-e az 1888. VII. törvénycikknek az a rendelkezése, mely szerint a marhalevelek kiállításuk keltétől számítva egy évig érvényesek? Több hatósági közeg, különösen pedig a vasuti szállításoknál vizsgálatot teljesítő szakértők, abban a fel fogásban, hogy a rendelkezés hatálya az 1900: XVII. t.-c. életbe lépte előtti régi úrlapokon kiállított marhalevelekre ki nem terjed, e marhalevelek érvénye 1901. évi január 1-ével megszűnt, nem fogadták el azokat az állatok forgalomba hozatala alapjául az esetben sem, ha azok egy éven belül voltak kiállítva. Ily félreértések s az állatforgalom ebből eredő megzavartatásának és késleltetésének megszüntetése végett, a m. kir. pénzügyminiszter ural egyetértően kijelentem és rendelem, hogy az 1900: XVII. t.-c.-nek az életbe lépte előtt hatályban volt rendelkezésekkel szemben visszaható ereje nincs, e törvénynek az 1888. VII. t. c.-végrehajtási utasításának 265. §. hatályon kívül nem helyezte, ennél fogva az egy éven belül kiállított marhalevelek mindaddig érvényesek és kicserélés vagy bélyegilletékének kiegészítése nélkül szabályszerű marhalevelek gyanánt használhatók, azokon leírás, új irányítás, egészségbizonyítvány-megújítás eszközölhető mindaddig, a mig kiállításuktól számítva egy év el nem telt, vagy a mig a fennálló külön szabályok azok hatályát meg nem szüntetik.

□ **A második tranzvelzalis alföldi utat** Dunaföldvárától kiindulva Kecskemét, Szolnok, Debrecen felé Mármaroszigetig már a tavasszal elkezdi építeni. Az utvonat hossza 540 km., költsége közel 6 millió korona, építését öt éven át eszközlik.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.-Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.)				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
V. v. Sz. v.				
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11		
Barcs	10:54	9:00		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	9:35	8:50		
Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.				
Eszték felé	5:42	12:14	4:26	8:8.
Úszógh érk.	6:8	12:27	4:40	3835
Villány	4:8	1:513	5:27	H. I.
Mohács felé sz. v. 7:06 sz. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk. 7:50	10:35	2:39	10:49	
Villány ind.	6:55	1:18	5:32	9:43.
Eszték	8:08	2:27	6:47	11:01
Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponta délután 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50				

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Tallian Bela elnök bejelent, hogy napirend előtt többen fel szólani kívánnak és négyen sürgős interpellációt jelentettek be.

Napirend előtt Györy Elek a házszabályhoz szólva kijelenti, hogy a Ház tegnap megsértette a házszabályokat és a partközi határozatokat, mert az ülés elhalasztásánál névszerinti szavazásnak van helye. A marosvásárhelyi esetben a nagy bűnösök lakolását kívánja. A főispánt el kell csapni s addig mást tárgyalni házszabály-elcsavarásokkal nem lehet.

Berzeviczy közbeszólására megjegyzi Györy, hogy Berzeviczyt nem tartja tekintélynek

a házszabályok értelmezésénél, mire Berzeviczy azt mondja, hogy ő meg Györyt nem tartja tekintélynek e téren. A Ház többsége ő mellett szól.

Horánszky Nádor szerint a paktumnál azt akarták, hogy a napirendet mindenkor meg lehessen állapítani és ne játszásk ki a házszabályokat.

Polonyi Géza nem ismeri el Horánszkyt csatlakozatlannak. A házszabályok 154-ik szakasza szerint az idő meghatározásánál névszerinti lehet szavazni.

Széll Kálmán kijelenti, hogy a házszabály reviziójánál a cél a technikai obstrukció kizárása volt. A Ház tegnap helyesen határozott.

Elnök kijelenti most is, hogy meggyőződése szerint helyesen fogta fel a házszabályokat.

Endrey Gyula, mint szemtanú előadja a marosvásárhelyi dolgokat. Hibáztatja, hogy Bernádyt kvalifikáció nélkül kinevezték városi rendőrkapitánynya. Ő az oka az ártatlanok leületésének. (Felkiáltások: Gyalázat!) A választás époly erőszakos volt, mint Bánffy idején. A tisztviselőket kényszerítették, hogy a kormánypártra szavazzanak.

Széll Kálmán kijelenti, hogy a legnagyobb szigorúsággal fogja megindítani a vizsgálatot, melynek teljesítésére egy bizottságot küld ki Sellyey miniszteri tanácsos elnöklésével s a bizottságnak egyik tagja a marosvásárhelyi ellenzék egyik vezérférfja lesz. (Általános helyeslés.)

Plósz Sándor igazságügyminiszter erőlyesen visszautasítja Endrey vádját, mintha ő a bírakat befolyásolná a választásoknál. Ezek után többé nem ad hitelt Endrey szavának.

Óriási láрма kerekedett a miniszter eme durva sértésére, a melyben senki sem juthatott szóhoz, csak Endrey szava volt kivehető, a mikor odakiáltotta Plósznak:

— Ezért meglakol!

Az elnök látva, hogy az indulatok árja már-már ledönt minden korlátot, felfüggesztette az ülést.

Délután három óraker az ülés még mindig fel van függesztve.

TÁVIRATOK.

— Eltűnt gimnazista. (A

„Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szalay Sándor budapesti gimnáziumi második osztályi tanuló folyó hó 6 ika óta nyomtalanul eltűnt a fővárosból. Hozzá tartozói kérelmére most országsszerte körözik.

— Krivány bűnpöre. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Aradon még mindig folytatják a sikkasztó Krivány bűnpörét. Krivány már nem beszél, csupán fejével int igent vagy nemet.

— Megszökött betörő. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Taschner Gusztáv veszedelmes betörő tegnap megszökött a főkapitányságtól, hol vele házi teendőket végeztettek. Ma délelőtt azonban Ujpesten elfogták s visszavitték a rendőrségre.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

560. sz.
 Tlkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv Fischer Krisztina végrehajthatónak, Kan Józsefrónádfai végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinci kir. járásbíróóság területén levő Ronádfa község határában fekvő s a ronádfai 35. sz. betétben telvelt I. 1—13. alatti ingatlanra 1694 kor. becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi április hó 9. napján d. e. 10 óraker Ronádfa község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, avagy az 1881. nov. 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1901. évi január 23.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

- 1 kg. kávé nyersen 1 frt 12 krért)
- 1 » » » Ma-nilla minőség, Cuba és Ceylon csak — 1 » 36 »
- 1 kg. gyöngykávé — 1 » 50 »
- 1 » Cubakávé finom 1 » 60 »
- 1 » » » legfin. 1 » 80 »
- 1 » Mocca » arabiai 1 » 80 »
- 1 » Arany Java kávé 1 » 80 »
- 1 » legf. pörkölt » 1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

- A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező áron ajánl:
- 1 liter jó rumot — — — 50 krért.
- 1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — 90 »
- 1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. — **Egyedüli elárúsítás a »fehér kakas“-nál.**

- 1 liter legfinomabb jamalkal rum — 2 frt.
- Cognac — 0.35 liter 55 kr., 0.7 liter 1 frt.
- Thea, finom, 10 deka csak — 40 kr.
- Legfinomabb orosz karaván thea 10 deka — — — 80 kr.
- Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
- » » » kocka 1 » 46 kr.
- Porcukor, saját őrlés 1 kg. — 48 kr.
- Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szíves pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.